

Tilsynet i henhold til grundlovens § 71

Dato: 14. februar 2011

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 28. januar 2011 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 1 (§ 71-tilsynet Alm. del).

Spørgsmål nr. 1:

"Ministeren bedes kommentere artiklerne "Alene i ingenmandsland" og "Børn står i juridisk ingenmandsland" af 23. januar 2011 i Jyllandsposten".

Svar:

De to artikler "Alene i ingenmandsland" og "Børn står i juridisk ingenmandsland" offentliggjort i Jyllandsposten d. 23. januar 2011 omhandler den såkaldte Brønderslev-sag, herunder spørgsmålet om børnenes retssikkerhed. Jeg har derfor i mit svar lagt vægt på at redegøre for reglerne på området for udsatte børn og unge i forhold til udsatte børns retssikkerhed.

Indledningsvist skal jeg gøre opmærksom på, at der d. 1. januar 2011, som led i Barnets Reform, trådte nye regler i kraft på området for udsatte børn og unge. Det fremgår af nedenstående, hvilke af de beskrevne regler der er indført som led i Barnets Reform og derfor først har været gældende fra årsskiftet.

Børn, hvis sag behandles efter servicelovens kapitel 11 om særlig støtte til børn og unge og dermed f.eks. børn, der er anbragt uden for hjemmet med eller uden samtykke, har efter servicelovens § 48a ret til at lade sig bistå af andre. Myndigheden kan dog under *særlige* omstændigheder træffe afgørelse om at tilsidesætte barnets mulighed for at lade sig bistå, om valget af bisidder og om at udelukke bisidderen helt eller delvist fra et møde jf. servicelovens § 48a stk. 2 og 3. Afgørelser herom kan indbringes for det sociale nævn af barnet eller den unge, der er fyldt 12 år.

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

CHC/ J.nr. 2011-983

For at styrke børnenes muligheder for at få bistand under behandlingen af deres sag blev der i forbindelse med Barnets Reform afsat i alt 20 mio. kr. til udvikling og udbredelse af Børns Vilårs bisidderordning.

Samtidig er der indført en pligt for kommunen til at høre anbringelsesstedet i forbindelse med afgørelser om samvær, hjemgivelse og skift i anbringelsessted, så kommunen på baggrund af anbringelsesstedets daglige indtryk af barnet og dets situation og behov kan træffe sine afgørelser herom på et mere oplyst grundlag.

Tidligere har det alene været forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, som har haft adgang til at klage over kommunens afgørelser. Lovforslaget om Barnets Reform, som trådte i kraft 1. januar 2011, har dog betydet en række forbedringer af børns retssikkerhed og klagemuligheder. Således har børn ned til 12 år nu mulighed for at klage over afgørelser om anbringelse, valg af anbringelsessted, hjemgivelse, behandling, uddannelse og samvær med netværket under en anbringelse.

Ud over at parterne i en sag, herunder i en række situationer børn, der er fyldt 12 år, kan klage over kommunens afgørelse, har Ankestyrelsen mulighed for via sin egen drifts-kompetence at gå ind i konkrete sager, som de på den ene eller anden måde bliver gjort opmærksom på. Det betyder, at enhver, som oplever, at kommunerne ikke foretager sig det fornødne i forhold til et barn eller en ung, kan underrette Ankestyrelsen, som herefter vurderer, om de finder anledning til at tage sagen op.

Jeg kan afslutningsvist oplyse, at jeg på baggrund af artiklerne i Jyllandsposten underrettede Ankestyrelsen i henhold til denne mulighed.

Benedikte Kiær

/ Lars Møller Christiansen